

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Підприємства стають конкурентоздатними, досягають успіху, саме на основі інноваційно-інвестиційної діяльності. Важливою складовою в структурі виробничої діяльності сучасного підприємства є особливості його потенціалу. Тому, важливим є визначення та аналіз цієї складової в економічній літературі.

Визначення трактування поняття «потенціал» дає зрозуміти його природу та його економічну сутність. По-перше – це його зміст: засоби, запаси, ресурси. По-друге – це здатність, можливість та необхідність мобілізації цих ресурсів, засобів. По-третє – це мета, ціль мобілізації і використання вищезазначених ресурсів.

Науковці по різному трактують поняття потенціал. Г. Нойбауер та В. Архангельський розглядають потенціал як засоби, запаси, джерела, що можуть бути використані для вирішення певного завдання, досягнення визначеної мети, можливості окремого індивіда, суспільства, держави в певній сфері [1].

С. Кравченко трактує потенціал як здатність матерії переходити від можливості до реальності, з одного стану в інший (наприклад, від старого до нового). При цьому потенціал – це міра єдності досягнутого, котре може бути використане з певною ціллю, і можливого, тобто такого, що може бути досягнуто за певних умов [2].

Вітчизняний економіст Л. Беззубко розглядає інвестиційний потенціал як кількісний показник, що враховує основні макроекономічні характеристики, насиченість території факторами виробництва (природними ресурсами, робочою силою, основними засобами, інфраструктурою і т.д.), споживчий попит населення та інші показники [3].

Н. Мешко розглядає інвестиційно-інноваційний потенціал держави як сукупність потенціалів регіонів, посилену ефектом синергії та організаційним механізмом цілеспрямованої державної політики на сталий економічний розвиток та зміцнення міжнародного становища держави [4].

Отже, виходячи з проведеного аналізу, можна охарактеризувати поняття «потенціал» як складне, багатоманітне поняття, що складається з ресурсів, засобів, джерел, які необхідні для функціонування та здатні надати новий поштовх для її розвитку.

Бесперечно, в сучасних умовах стрімкий економічний і науково-технологічний розвиток розвинених економік у другій половині ХХ ст. став наслідком появи значної кількості нововведень. Інновації значно вплинули на продуктивність праці та витрати виробництва, вони є результатом дії науково-технічного прогресу. Відповідно впровадження технологій, а в подальшому нововведень у виробництво, потребує значних фінансових ресурсів, інвестицій, що і обумовлює поєднання категорій, інновації та інвестиції.

Нова категорія «інноваційно-інвестиційний потенціал» стала об'єктом дослідження науковців у середині 70-х рр. ХХ ст. Найчастіше науковці розкривають сутність інноваційно-інвестиційного потенціалу шляхом аналізу його структури. При цьому в структурі інноваційно-інвестиційного потенціалу виділяють дві його підсистеми: інноваційний та інвестиційний потенціали, які, в свою чергу формують основу національній інноваційній системі.

Беззаперечно, що інноваційна система загалом і інноваційний потенціал зокрема є основою інтенсивного економічного розвитку. Так, Ю. Яковець зазначає, що інноваційний потенціал – це основна ресурсна база розвитку країни [5].

Підводячи підсумки, можна сказати, що інноваційна діяльність не визначає повністю економічний розвиток країни, але відіграє значну роль у цьому процесі. На даний час Україна показує погані позиції у міжнародних інноваційних рейтингах, тому необхідно прийняти до уваги тенденцію розвитку європейських країн у створенні спеціалізованих структур інноваційної діяльності (кластерів, бізнес інкубаторів і т.д.), що буде стимулювати та підтримувати розвиток інноваційних технологій.

Список використаної літератури

1. Нойбауэр Х. Инновационная деятельность на малых и средних предприятиях. *Проблемы теории и практики управления*. 2002. № 3. С. 65–67.

2. Кравченко С. И., Кладченко И. С. Исследование сущности инновационного потенциала. *Науч. тр. ДонНТУ. Серия : экономическая*. 2013. Вып. 68. С. 88–96.
3. Беззубко Л. В., Захаров С. Є., Свешнікова Н. М. Інноваційний потенціал. Донецьк, 2008. 202 с.
4. Мешко Н. П. Інвестиційно–інноваційний потенціал регіону: критерії оцінки та проблеми формування. *Екон. простір*. 2018. № 10. С. 78–88.
5. Яковец Ю. В., Кушлин В. И., Козырев А. Н. Инновации: теория, механизм, государственное регулирование. Москва : РАГС, 2000. 236 с.